

Anguish

(The girl is lying dead. The lover comes across her body)

The Lover

Oh! It's she, my darling girl that lies
 Slain by him, the thief with eyes that spit
 Sparks of fire! O how the lamp of love
 By the cyclone raging fierce is quenched!
 How the flavour of vaulting poetry
 Stands destroyed by the evil hand of man!
 My dearest love, my pulsing life, you came
 Because I called, because I brought you here.
 Now your life, your precious life is gone
 And your fragrant body lies athwart the mire
 Of gurgling blood! O what a sight to see!
 Can my eyes bear seeing you in this
 Horrid state! My mind to a million pieces
 Is shattered. Love! To me you always were
 Everything. With you thus slain I stand
 Orphaned, left alone. There seems to be
 No hope in life of future joy for me.
 O girl, my love, what nature gave to me
 To taste has spilt to percolate in the earth
 Before I ever could put my lips to it,
 To sip a mouthful! Lament I in vain!
 You are gone, my sweetest girl, my life,
 Beyond recall! For ever are we parted!

அறநிலை

கல்வி இல்லார்க்குக் கல்வி ஈகிலார்
 செல்வம் இல்லார்க்குச் செல்வம் ஈகிலார்
 பசிப்பிணி, மடமைப் பரிமேல் ஏறி
 சாக்காடு நோக்கித் தனிநடை கொண்டது!
 அன்போ அருளோ அடக்கமோ பொறுமையோ
 இன்சொலோ என்ன இருத்தல் கூடும்?
 வாழான் ஒருவன் வாழ்வானைக் காணின்
 வீழ்இடும்பை விளைக்கின் றானே!
 வையம் உய்யு மாறு
 செய்வன செய்து கிடப்பேன் இனிதே!

Ethical Reflection

There are people who won't teach
Those that need it, who won't give
Wealth, sustenance to those that lack them.
Hunger mounted on ignorance
Rides in state towards a holocaust
In such hearts, can these exist, -
Can love be found, or grace, forbearance
Modesty or words of sweetness?
If one who has no life to live
Sees another who has it still
He throws impediments in the other's way,
He injures him all he can!
I shall take a vow to live
To remedy the evils seen
Besetting the world of men!
My days shall in future be
Spent in the service of my fellowmen!

Translated by A.V. Subramanian

26. ஆலைத் தொழிலாளி

ஆலையின் சங்கே நீ ஊதாயோ? மணி
ஐந்தான பின்னும் பஞ்சாலையின்...
காலைமுதல் அவர் நெஞ்சம் கொதிக்கவே,
வேலை செய்தாரே என்வீட்டை மிதிக்கவே
ஆலையின் சங்கே...

மேலைத் திசைதனில் வெய்யிலும் சாய்ந்ததே
வீதி பார்த்திருந்த என் கண்ணும் ஓய்ந்ததே
மேலும் அவர்சொல் ஒவ்வொன்றும் இன்பம் வாய்ந்ததே
விண்ணைப் பிளக்கும் உன் தொண்டையேன் காய்ந்ததே
ஆலையின் சங்கே...

குளிக்க ஒரு நாழிகை யாகிலும் கழியும்
குந்திப்பேச இரு நாழிகை ஒழியும்
விளைத்த உணவிற்கொஞ்ச நேரமும் அழியும்
வெள்ளி முளைக்குமட்டும் காதல்தேன் பொழியும்
ஆலையின் சங்கே...

26. *The Factory Worker*

Oh! the siren of the factory
Why don't you sound even after five O'clock?
From morn he sweated there
With his heart aglow now to return here
Why don't you sound even after five
Oh! the siren of the factory.

The sun has sunk into the western horizon
My eyes are weary, watching the street for him
Every word of him is soaked in delight
Why is your thundering throat still remain silent?
Oh! the siren of the factory.

Some time is spent for him to bathe
Still more time to sit together and share
A little time to eat the cooked food
Till dawn to delight in the nectar of our love
Siren! why don't you sound even after five?

Translated by N. Shanmugasundaram

27. தபால்காரன்

வருகின்றார் தபால்காரர்-கடிதம்
தருகின்றாரோ இல்லையோ-
வருகின்றார் தபால்காரர்!

தருகின்றார் கடிதம் எனினும் அது எனக்
குரியதோ என் தந்தைக் குரியதோ
வருகின்றார் தபால்காரர்!

வரும் அக்கடிதம் அவர் வரைந்ததோ
மாமியார் வரைந்ததோ
திருமணாளர் வரைந்த தாயினும்
வருவதாய் இருக்குமோ இராதோ
வருகின்றார் தபால்காரர்!

அன்பர் அவர் வருவதாயினும்
ஆடி போக்கியோ, விரைவிலோ
இன்று போதல்நூ றாண்டு போதலே
அன்றி நாளைஎன் பதுவென் சாதலே
வருகின்றார் தபால்காரர்!

27. *The Postman*

The postman comes - letters
He delivers or not,
The postman comes!

Whether there is a letter
For me or for my father
The postman comes!

The letter that comes was it written by him?
Or by my mother-in-law?
Perhaps by my worthy husband?
Will the letter come, or not?
The postman comes!

Whether my beloved is coming,
After Adimonth passes or sooner
A day's passing is like a century,
If defended, it is my death
The postman comes!

Translated by N.Natarajan

28. உழவன் பாட்டு

சென்று பொழுதுசாய-வரு
கின்றேனடி விரைவாக!
இன்று தவறினால் ஈரம் போகுமடி-
இருட்டிப் போகுமுன் விதைக்கலாகுமடி- சென்று

வேலி முள்சுமந்த கூலிகொட்டி
ஆள் வந்தால்-நீ
வேளை ஆகுமுன் கொண்டுவா
கூழிருந்தால்!

வேலைக்காகப் பகல் போதில்
உன்னைப் பிரிந்தால்
விடியுமட்டும் யார் கேட்பர்
காதல் புரிந்தால்- சென்று

சேவல் குரல்கிழியக் கூவல்
கேளடி கரும்பு! - நின்
ஆவல் தெரியுமடி போக
விடைகொடு! திரும்பு!

தேவையிருக்கையில் உன்றன்
நெஞ்சோ இரும்பு!
சிவலைப் பசுவுக்கோ தீனி
வைக்க விரும்பு- சென்று

28. *The Song of the Ploughman*

Leaving you now I will hasten before sunset
If we miss today the moisture of the land will go dry
We shall sow the field before it is dark
Leaving you now.

Give him the wages for carrying the thorny fence,
If at all the labourer comes.
Before it is late
Bring me gruel if you have some!

For labour's sake only
I leave you now in day time,
But if we make love till dawn
Who is there to question us?

My sweet! Listen
To the cocks crowing,
Turn and bid me adieu!
Revealing your love!

When I need you eagerly,
You keep you harsh like steel!
Darling! Be intent
To feed our red-hued cow.

Translated by N. Shanmugasundaram

29. முதியோர் காதல்

மூத்தபிள்ளை முதியவரோடு

வேடப்பன் தம்பி யான
வெற்றிலேல், மனைவி யோடு
வேடப்பன் வாழ்ந் திருந்த
வீட்டினில் வாழு கின்றான்.
வேடப்ப னோ, தன் தந்தை
வீட்டினிற் குடும்பத் தோடு
பீடுற வாழு கின்றான்,
பெற்றவர் முதுமை பெற்றார்.

முதியோருக்கு மருமகள் தொண்டு

வேடப்பன் மனைவி யான
நகைமுத்து மிகவும் அன்பாய்
வேடப்பன் தந்தை தாய்க்கு
வேண்டுவ தறிந்தே அன்னார்
வாடுதல் சிறிதும் இன்றி
வாய்ப்புறத் தொண்டு செய்வாள்
ஆடிய பம்ப ரங்கள்
அல்லவா அம்மூத் தோர்கள்?

29. Love of the Old Couple

The old parents live with their first son

With his wife, Vetrivel, the younger one
Dwells in Vedappan's abode, the elder
With family in his father's mansion
Lives an honourable life upright;
Pretty old their parents both have grown.

The daughter-in-law's service

Vedappan's wife Nagalmutthu with love
Infinite entertains his parents infirm
Knowing their needs, never leaving them sad,
Seeking them with service said and unsaid;
Aren't the old, tops that have stopped spinning?

தலைக்கடை அறையில் மணவழகர் தங்கம்

தலைக்கடை அறைக்குள் அந்தத்
தளர்மண வழகர் ஓர்பால்
இலக்கியம் படிப்பார்! இன்பத்
துணைவியர் கேட்டி ருப்பார்!
உலர்ந்தபூங் கொடிபோல் தங்கத்(து)
அம்மையார் ஒருபால் குந்திப்
பலஆய்வார்; துணைவர் கேட்பார்;
துயிலுவார்; பழங்கா லத்தார்.

மணவழகர் உடல்நிலை

மணவழ கர்க்கு முன்போல்
வன்மையோ தோளில் இல்லை!
துணைவிழி, ஒளியும் குன்றக்
கண்ணாடித் துணையை வேண்டும்
பணையுடல், சருகு! வாயிற்
பல்லில்லை! மயிர்வெண் பட்டே!
உணவெலாம்! பாலின் கஞ்சி!
உலவுதல் சிறிதே ஆகும்.

தங்கத்தம்மையார் உடல்நிலை

நன்னிலாக் கதிர்போல் கூந்தல்
நரைத்தது. கொண்டை யிட்டு
முன்னிலா முகில்உண் டாற்போல்
முகத்தொளி குறைய லானார்!
அன்புடல் அறத்தால் தேய்ந்த
ஆயிரம் பிறைமூ தாட்டி
மன்னுசீர் அன்னாள் மெய்யோ
வானவில் போற்கூ னிற்றே!

The old couple at the front room

In the room at front reads he, the aging
Manavazhagar, works magnanimous;
She, his pleasing support, with pleasure, listens;
Discusses topics diverse this creeper dry;
Speak, hear and sleep, these people of the dead past.

Manavazhagar's health

Gone is the shoulder he had as a youth!
Lost is the sight that needed no spectacles!
Drained is the body; decayed are the teeth;
Turned is the hair into white silk; porridge
Is his only food; limited is his stroll.

Thangattammalyar's health

Her bundled hair turning white like lunar rays,
Face losing its lustre like a cloud-eaten moon,
She has lived to see a thousand crescents;
The grandam made weak by deeds glorious
Bore her body bent double like a rainbow!

முதியோர் அறைக்கு மக்கள் பேரர் வந்து போவார்கள்

இருபெரு முதியோர் தம்மைத்
தலைக்கடை அறைசு மந்து
பெரும்பேறு பெற்ற தன்றோ!
பிள்ளைகள், அவர் மனைமார்
வருவார்கள்; அறங்கேட் பார்கள்.
மற்றுள பேர்த்தி பேரர்
வருவார்கள் அளவ ளாவி
மணியோடு பள்ளி செல்வார்.

இருமுதியோர் நிரம்பிய உள்ளம்

மைந்தர்க்குக் கல்வி சேர்த்தோம்
மகள்மார்க்கும் அவ்வா ரேயாம்
எம்தக்க கடன்மு டித்தோம்
இனிதாக வாழு கின்றோம்.
முந்துறச் சுற்றத் தார்க்கும்
செய்வன முழுதும் செய்தோம்
இந்தநாள் வரைக்கும் வாய்மை
இம்மியும் மறந்த தில்லை.

நாட்டுக்கு நலம் செய்தோம்

இந்நாட்டின் நலனுக் காக
நல்லறம் இயற்றி வந்தோம்.
எந்நாளும் பிறர்க்குத் தீமை
எங்களால் நடந்த தில்லை.
சின்னதோர் நன்று செய்தார்
திறம்மறந் தறியோம் என்றே
இன்னிசை பாடும் அன்னார்
இரண்டுள்ளம் இன்பம் கொள்ளும்.

The visitors to the front room

Blessed with the presence of the famed pair
Fortunate was the front room frequented
By their sons, 'their' wives, who came for counsel,
And their charming offspring loquacious.
Who left for school on time after chattering.

The two contented souls

Sons and daughters we gave education;
Our duty discharged we live happily;
To our Kith and Kin we left little undone.
Till this day never have we swerved a little
From the cherished path of truth profound.

Our service to the nation

"All our deeds were done for this nation's good;
Never have we harmed other; never have
We ignored any little good done to us";
This was but the burden of the sweet song
That delighted the minds dear to each other.

முதியோளே வாழ்கின்றாள் என் நெஞ்சில்

விதைத்திட்டேன் அவளின் நெஞ்சில்
என்றனை! நேற்றா? அல்ல;
இதற்குமுன் இளமை என்ப
தென்றைக்கோ அன்றைக் கேநான்!
கதையாகிக் கனவாய்ப் போகும்
நிகழ்ந்தவை; எனினும் அந்த
முதியோளே வாழு கின்றாள்
என்னெஞ்சில் மூன்று போதும்.

இருக்கின்றாள் அது எனக்கின்பம்

புதுமலர் அல்ல; காய்ந்த
புற்கட்டே அவள் உடம்பு!
சதிராடும் நடையாள் அல்லள்
தள்ளாடி விழும்மூ தாட்டி!
மதியல்ல முகம்அ வட்கு
வறள்நிலம்! குழிகள் கண்கள்!
எதுஎனக் கின்பம் நல்கும்?
“இருக்கின்றாள்” என்ப தொன்றே!

நினைக்கின்றாள் நினைக்கிறேன் நான்!

இனிக்கின்ற தமிழை அன்னாள்
இசைக்கின்ற ஆற்றல் இல்லை
தனித்துள்ளேன் ஒருபால்! அன்னாள்
தனித்துள்ளாள் மறுபு றத்தே!
எனைக்கண்டும், என்னைத் தொட்டும்
பயில்கிலாள்; எனினும் என்னை
நினைக்கின்றாள் நினைக்கின் றேன்நான்:
நிலைக்கின்ற தென்பால் இன்பம்!

She lives in my heart

"Did I sow myself in her heart yesterday?

No! It was done on the very day when

Youth came into being; everything else

May fade into a fable and a dream;

That old woman ever lives in my heart".

My source of joy

Not a blossom, her body is but dried grass;

Not a damsel dancing, she is old and faltering;

Not a moon, her face is a fallow land;

Her eyes are only pits; What will please me?

The fact that she survives should sustain me.

We think of each other

She cannot sing the sweet song of Tamil;

Alone I am here, alone she is there;

She cannot enjoy seeing me, touching me;

But she thinks of me and I think of her;

That effects in me delight eternal.

அன்புள்ளம் காணுகின்றேன்
அகத்தின்பம் காணுகின்றேன்

என்பும்நற் றோலும் வற்ற,
ஊன்றுகோல் இழுக்கி வீழத்
தன்புது மேனி, காலத்
தாக்கினால் குலைய லானாள்.
என்முது விழிகா ணற்கும்
இயலாதே! எனினும் அன்னாள்
அன்புள்ளம் காணுகின்றேன்!
அகத்தின்பம் காணு கின்றேன்!

பேரர் அம்மாயி என்றழைப்பார்
அதுகேட்பேன் இன்பம் செய்யும்

செம்மா துளைபி ளந்து
சிதறிடும் சிரிப்பால் என்னை
அம்மாது களிக்கச் செய்வாள்!
அதுவெலாம் அந்நாள்! இந்நாள்
அம்மணி நகைப்பும் கேளேன்
ஆயினும் பேரர் ஓர்கால்
“அம்மாய்” என்பார்! கேட்பேன்
அமிழ்தினில் விடும்என் நெஞ்சம்!

அன்னை என்றழைப்பார் மக்கள்
இன்புறும் என்றன் நெஞ்சம்

இன்னிழை பூண்டி ருப்பாள்
அத்தான்என் றழைப்பாள் என்னை
நன்மொழி ஒன்று சொல்வாள்
நான்இசை யாழே கேட்பேன்;
அன்னவை அந்நாள்! இந்நாள்
அன்னவள் தன்னை நோக்கி
'அன்னாய்' என்றழைப்பார் மக்கள்
அதுகேட்பேன்; இன்பம் கொள்வேன்!

Her golden heart and my inner joy

She has lost the sap of youth; her dry bones,
And wrinkled skin are ravages of time;
The stick she holds in hand cannot steady her;
My eyes can't see her but can see her heart;
That engulfs me in inner joy supreme.

She is called grandame

Laughing like a opened pomegranate,
That woman used to thrill me in those days;
Now I cannot hear her laugh anymore:
But when our grandchildren call her granny,
My heart goes into raptures nectarean.

She is called mother

Wearing jewels valuable she would call me
'Atthan' and add a sweet word alluring
Which would sound like the music of a lyre;
All these are things of the past; but today
I am moved most when she is called mother.

அவள் உள்ள உலகம் எனக்கு உவப்பூட்டும்

உயிர்ப்பினை நிலைநிறுத்தும்
நன்மழை! உலக நூலைச்
செயிர்ப்பற நீத்தார் செய்வார்
செவ்வே அவ் வறநூல் தன்னை
முயற்சியிற் காப்பார் மன்னர்.
எனக்கென்ன இனி? அம் மூதாட்டி
உயிர்வாழ்வாள் ஆத லாற்றான்
உவப்பூட்டும் எனக்கிவ் வையம்!

அவர் வாழ்வாவது அவள்மேல் வைத்த காதல்

வாழாது வாழ்ந்து மூத்த
மணவழ குள்ளம் இஃதே!
ஆழாழிப் புனல் அசைவை,
ஆர்ப்பினை எண்ணி டாது
வீழுற அதனில் வீழ்த்தும்
இருப்பாணி போல்அ வள்மேல்
காமுற மனத்தில் வைத்த
காதலால் வாழு கின்றார்!

என் நெஞ்ச மெத்தையில் துயிலுகின்றான்

காம்பரிந் திட்ட பூவைக்
கட்டிலில் பரப்பி, மேலே
பாம்புரி போலும் மேன்மைப்
பட்டுடை விரித்துப் போட்டால்
தீம்பாலைப் பருகி அன்பன்
சிறக்கவே துயில்வான், இன்றும்
மேம்பாட்டிற் குறைவோ? நெஞ்ச
மெத்தையில் துயிலு கின்றான்.

Why I care for the world

Lives are nourished by rains favourable;
Famed works are authored by saints faultless;
Books didactic are preserved by kings' deeds;
What do I care about these? This world can
Delight me because that old woman lives.

The sole concern of his life

Steady is the mind of Manavazhagu,
Who lived a full life, grew into a ripe age!
It knows only one ideal, one desire;
Like an iron nail, his love for her, firmly
Grounded in his heart gives him sustenance

On the cushion of my heart

On a bed of flowers without thorny stems
Softened with a slough-like silk spread,
He would sleep sound after a cup of milk;
Even today he hasn't lost the state lofty;
Now the dear one rests on the cushion of my heart.

நெஞ்சக் காட்டில் உலவும் மான்
பாங்குற மணியும் பொன்னும்
பதித்தபாண் டியன்தோர் போல
ஈங்கிந்தத் தாழ்வா ரத்தில்
எழிலுற உலவா நிற்பான்
ஏங்குமா றில்லை இன்றும்
என்னிரு கண்நி கர்த்தோன்
நீங்காமான் போல்என் நெஞ்சக்
காட்டினில் உலவு கின்றான்.

என் நெஞ்சில் தேன்மழை அவன்
மெய்யுற வாய்சு வைக்க
விழி, அழ குண்ண, மூக்கு
வெய்யசந் தனத்தோள் மோப்ப,
விளைதமிழ் காது கேட்க,
ஐயன்பால் புலன்கள் ஐந்தால்
அமிழ்தள்ள வேண்டும்! இந்நாள்
பெய்கின்றான் என்னெஞ் சத்தில்
தேன்மழை, பிரித லின்றி!

அவனைச் சுமக்க மனம் ஓயாது
அறம் செய்த கையும் ஓயும்
மக்களை அன்பால் தூக்கிப்
புறம்போன காலும் ஓயும்!
செந்தமிழ்ப் புலவர் சொல்லின்
திறம்கேட்ட காதும் ஓயும்!
செயல்கண்ட கண்ணும் ஓயும்!
மறவனைச் சுமக்கும் என்றன்
மனமட்டும் ஓய்த லில்லை.

My heart is a forest for this deer

Like King Pandya's Chariot decked with gold,
He would in this very hall strut stylishly;
Even today I don't have to pine for this;
He, as dear to me as my twin eyes
Does roam like a hart in my heart-forest.

The rain of honey in my heart

Would I derive delights ambrosial of
Sight, sound, smell, taste and touch from his body,
His Sandal-wood shoulders, his sweet Tamil;
Even today he does pour honey-heavy
Drops of rain in my heart, without departing!

My heart bears him

The hand that gifts will grow tired of giving;
The legs that stir out to help children dear,
The ears that listen to Tamil chaste, eyes that see
May all seek rest; but the hero matchless
Doesn't become unbearable to my untiring mind.

அயலவள் கண்படாமல் காத்து வந்தேன்
 வெயில்பட்டால் உருகிப் போகும்
 மெழுகினால் இயன்ற பாவை!
 பெயும்மழை பட்ட போதே
 கரையும்கற் கண்டின் பேழை!
 புயல்பட்டால் நிலைகொள் ளாத
 பூம்பொழில்! என்ம ணாளன்
 அயலவள் கண்பட் டால்சீர்
 அழியுமென் றன்பால் காத்தேன்.

தப்பொன்றும் இன்றி என் தமிழனைக் காத்தேன்

தொப்பென்ற ஓசை கேட்டால்
 துயருறும் என்றும், சாற்றில்
 உப்பொன்று குறைந்தால் உண்ணல்
 ஒழியுமே என்றும், ஒன்றை
 ஒப்பெனில் ஒப்பா விட்டால்
 உடைபடும் உள்ளம் என்றும்
 தப்பொன்றும் இன்றி என்றன்
 தமிழனை அன்பாற் காத்தேன்.

எத்திமை நேருமோ என்று நினைப்பாள் மூதாட்டி

தற்காத்துத் தற்கொண் டானைத்
 தான்காத்துத் தகைமை சான்ற
 சொற்காத்துச் சோர்வி லாளே
 பெண்என்று வள்ளு வர்தாம்
 முற்சொன்ன படியே என்றன்
 முத்தினைக் காத்து வந்தேன்.
 எத்திமை மனக்கு றைச்சல்
 எய்துமோ எனநினைப்பேன்!

How I saved him from other women

A wax doll that will melt at the sun's sight,
A candy box that will dissolve in the rain,
A garden grand that a stormy wind will shake,
My husband wedded was guarded close by me
Lest a woman strange should sully his honour.

My constant concerns

He shouldn't grieve hearing sounds slight and feeble;
He shouldn't starve because sauce lacks a little salt;
His heart shouldn't break when his word is not valued;
These were my concerns constant; this is how
I saved the Tamilian I own and love.

The old woman's fear

She is great, who guards her virtue vital,
Tends her man with care and her tongue controls
With vigour never waning; the words wise
Valluvar uttered once, I value most;
My pearl I hid from harm and heart's worry.

மணவழகர் இரவு நன்றாகத் தூங்கினையோ என்றார்

சேவல்கூ விற்று; வானம்
சிரித்தது; நூற்றைந் தாண்டு
மேவிய அழகர் கண்கள்
விரிந்தன! கிழவி யாரின்
தூவிழி மலர்ந்த! ஆங்கே
துணைவனார் துணையை நண்ணிப்
"பாவையே தூக்கப் பொய்கை
படிந்தாயோ இரவில்" என்றார்.

அயர்ந்து தூங்கியதாகத் தங்கம் சாற்றினாள்

குடித்தோமே பாலின் கஞ்சி!
குறட்பாவில் இரண்டு செய்யுள்
படித்தோமே. அவற்றி னுக்கு
விரிவுரை பலவும் ஆய்ந்து
முடித்தோமே! மொணமொ ணென்று
மணிப்பொறி சரியாய்ப் பத்தும்
குறித்தது துயின்றேன் இப்போ(து)
அழைத்தீர்கள் விழித்தேன் என்றாள்.

தம் தூக்க நலம் சொல்வார் தள்ளாத கிழவர்

நிறையாண்டு நூறும் பெற்ற
நெடுமூத்தாள் இதனைக் கூற
குறைவற்ற மகிழ்ச்சி யாலே
அழகரும் கூறு கின்றார்;
நிறுத்தினோம் நெடிய பேச்சை
பொறி, மணி பத்தே என்று
குறித்தது துயின்றேன் சேவல்
கூவவே எழுந்தேன் என்றார்.

Did you sleep well?

The cock crew; the sky smiled; opened the eyes of
Azhagar one hundred and five year old!
Her eyes benign blossomed! Her support firm
Approaching his helpmate asked with anxiety,
"Did you sink in the river of slumber?"

I had a sound sleep

We did drink milk porridge, read two kurala,
Studied them with commentaries Copious;
When the clock screeching struck ten right on time
Asleep I fell; as you called me now
I woke up sudden;" thus spoke she to him.

He speaks of his sleep

Hearing this from the old woman ancient
who has lived one hundred years full and gay,
Azhagar, with joy extreme, answered thus;
"We ended our talk when the clock struck ten;
I slept and got up as the cock' gan to crow."

கிழவன் உடனிருப்பதில் கிழவிக்கு நாணம்

புதுக்காலை; குளிர்ந்த காலைப்
போதிலே உனைநெருங்கி
இது பேசும் பேறு பெற்றேன்
என்றனன் கிழவோன்! அன்னாள்
எதிர்வந்த அமிழ்தே, அன்பே,
யான்பெற்ற இன்பம் போதும்
அதோ நகை முத்து வந்தாள்
நமைக்காண்பாள் அகல்வீர் என்றாள்.

அவள் தூங்கவில்லை இரவுமணி பத்தாகியும்

மாநில மக்கள் எல்லாம்
தூங்கும்நள் எிரவில், தங்கம்
ஏனின்னும் தூங்க வில்லை?
இருநுனி தொடவ னைக்கக்
கூனல்வில் போலே மெய்யும்
கூனிக்கி டந்த வண்ணம்
ஆனதோ மணிபத் தென்றாள்
மணிப்பொறி அடிக்கக் கேட்டே.

அவனிடம் நகர்ந்து செல்லுகிறாள்

*அவன் துயின் றானோ? என்னும்
ஐயத்தால் தான்தூங் காமல்
கவலைகொள் வாளை எங்கும்
காண்கிலோம் இவளை அல்லால்!
துவள்கின்ற மெய்யாள் தன்கைத்
துடுப்பினால் தரைதுழாவித்
தவழ்கின்றாள் தன்ம ணாளன்
படுக்கையைத் தாவித் தாவி.

The old woman's coyness

"During a morning that is new and cold,
Bliss is it to be close and speak to you,"
Thus said the old man and got her reply curt,
"Nectar dear and near, enough is the pleasure
I had; see Nagaimutthu there and leave."

She hasn't gone to sleep

At dead of night when the whole world is asleep,
Why is it Thangam hasn't yet gone to sleep?
Like a bent bow with the two ends touching
Her body lying crookedly on the floor,
Hearing the clock tick she asked, "Is it ten?"

She goes to his bed

Fearing that he hasn't slept, she feels sleepless
We have never seen anywhere on earth
A woman who is so concerned save her;
Hands as oars help her move feeling the floor;
With a body limp, she limps to her man's bed.

ஒரு தலையணையில் அருகருகு கிடந்தார்கள்

“வருகின்றா யோடி தங்கம்
வா” என்றோர் ஒலிகேட் கின்றாள்.
சருகொன்று காற்றால் வந்து
வீழ்ந்தது போலே தங்கப்
பெரியாளும் பெரியான் அண்டைத்
தலையணை மீது சாய்ந்தாள்.
அருகரு கிருவர்; மிக்க
அன்புண்டு; செயலே இல்லை!

இருவர் களிப்பும் இயம்புமாறில்லை
ஒளிதரும் அறைவி ளக்கும்!
ஒளிக்கப்பால் இவர்கள் வாழ்வார்!
வெளியினை இருளும் கௌவும்
இருட்கப்பால் விளங்கு கின்றார்!
எளிதாகத் தென்றல் வீசும்
என்பயன்? அவர்அங் கில்லை
களித்தன மனம்இ ரண்டும்
கழறுமா றில்லை அஃதே.

மனவுலகில் இருவர் பேச்சுக்கள்

இருமனம் அறிவு வானில்
முழங்கின இவ்வாறாக!
“பெரியோளே என்நி னைப்பால்
தூங்காது பிழைசெய் கின்றாய்”
“உரியானே, எனையே எண்ணி
உறங்காது வருந்து கின்றாய்”
“பெருந்தொல்லை தூக்க மின்மை”
“நற்றூக்கம் பெரிய இன்பம்!”

A single pillow

"You are coming, Thangam dear, come near."

His voice she heard and like a dry leaf driv'n

By a wind the woman falls by the man;

With their heads on the same pillow they lie;

Abundant love within, deed outward none!

Their joy is ineffable

The night lamp shines bright! They live beyond light!

Darkness drear engulfs the space infinite;

They glow beyond gloom; the two hearts rejoice;

There is breeze profuse; of what use is it?

They are not there! Their bliss is beyond words!

The dialogue of the two souls

The two minds thundered thus to each other:

"You blunder, my lady dear, you won't sleep

Your concern for me keeping you awake."

"You don't sleep, man mine own, thinking of me "

"Sleeplessness is torture." "Sleep is rapture."

என் நினைவைவிட்டுத் தூங்குக

அரைநாளின் தூக்க மேஇவ்
வாறின்பம் அளிக்கு மானால்
ஒருநாளின் முழுதும் தூங்கல்
ஒப்பிலா இன்பம் அன்றோ?
"அரிவையே என்றன் நெஞ்சை
அள்ளாதே தனியே தூங்கே."
"உரியானே என்ம னத்தைப்
பறிக்காதே உறக்கங் கொள்வாய்."

நெடிய தூக்கம் நீடிய இன்பம்

தூங்கினார் கனவும் அற்ற
தூக்கநல் லுலகில்! பின்னர்
ஏங்கினார் விழித்த தாலே!
இன்பமே விரும்ப லானார்!
தூங்குவோம்! நிலைத்த இன்பம்
தூய்ப்போம்நாம் என்றார்! நன்றே
தூங்குகின் றார்நல் லின்பம்
தோய்கின்றார் வாழ்கின் றாரால்!

Forget me and sleep

If half-a-day's sleep so much can delight
Should not the delight of a day's slumber
Be beyond compare? "Beloved lady,
Steal not my heart, sleep apart." "Husband dear,
Plunder not my mind, slumber you should."

Bliss is that sleep that knows not breaking

They did sleep in a world devoid of dreams;
Frustrated they felt whenever they woke;
Their desire was to sleep; they decided
To seek delight eternal! sound they sleep
And so live for ever bathing in bliss!

Translated by P. Marudhanayagam

30. வேலனின் புலம்பல்

சன்னலிலே தென்றல்வந்து குளிர் விளைக்கும்;
தனியறையோ அமைதியினைச் செய்யும்; மிக்க
மென்மையுறு பஞ்சணையோ துயில்க என்று
விளம்பும்! அவன் உளம் அங்கே இருந்தால் தானே!
கன்னலிலே சாறெடுத்துத் தமிழ் குழைத்துக்
கனிஇதழாற் பரிமாறும் இனிய சொல்லாள்
அன்னத்தின் மேல்வைத்தான் நெஞ்சை வேலன்.
ஐயத்தை மேன்மேலும் உடையா னாகி.

விண்ணிடையே பன்னூரா யிரம்மீன் கட்கு
வெண்ணிலவு போல்அந்த மங்கை, அன்னம்
மண்ணிடையே பெண்ணினத்துக் கொருத்தி அன்றோ?
வாழ்விடையே பெருவாழ்வும் வாழ்ந்தாள்; என்றன்
கண்ணிடையே மலர்க்காடா னாளே! உள்ளக்
கருத்திடையே மணமானா ளேஎன் செய்வேன்!
நுண்ணிடையாள் எனக்குத்தா னோ அல்லாது
நோயிடையே சாகத்தான் பிறந்துள் ளேனோ!

30. *Velan's Lament*

The breeze through the window brings coolness,
The lonely room in itself brings calmness,
The soft bed calls for a sleepy drowsiness,
But is his mind with him in such a place?
The essence from the sugar cane squeezed,
To be fully mingled with the language Tamil,
The sweetest language, she serves it with her sugar lips,
Velan gave all his heart to Annam,
His doubts increased more and more.

Like the full moon among the many thousands of stars
on the sky
That lass seems to be!
Isn't Annam the only woman to represent her race in the
whole world
Among so many lives, she had the great life;
In my eyes she blossomed like the garden of flowers!
In all my thoughts in mind, she was like the scent.
Now what to do?
Is the slim-waisted woman meant for me?
Or am I born to die with disease?

தேனைப்போல் மொழியுடையாள்; அன்ற லர்ந்த
செந்தா மரைமலர்போல் முகத்தாள்; கெண்டை
மீனைப்போல் விழியுடையாள் விட்ட திர்ந்த
மின்னைப்போல் நுண்ணிடையாள்! யாவுங் கொண்ட
வானைப்போல் உயர்வாழ்வு வாய்ந்தாள்; என்றன்
மகிழ்ச்சிக்கு மகிழ்ந்துநான் நைந்தால் நையும்
மானைப்போன் நாள்எனக்குத் தானோ அன்றி
வறிதேநான் சாகத்தான் பிறந்துள் ளேனோ!

பயிரடைந்த ஊட்டத்தி னூடு தோன்றும்
பச்சைப் பசுந்தோகை மயிலோ! நல்ல
உயிரடைந்த ஓவியமோ! அச்சில் வார்த்த
ஒளியடைந்த வடிவமோ! வைய மென்றும்
பெயரடைந்த பெருவாழ்வு வாய்ந்தாள்! என்மேல்
பெண்ணடைந்த மகிழ்ச்சிக்கோர் எல்லை யில்லை
உயர்வடைந்தாள் எனக்குத்தா னோஅல் லாமே
ஊன்மெலிந்து சாகத்தான் பிறந்துள் ளேனோ!

திருந்தாதோ முல்லையெனச் சிரிப்பாள்! நன்றே
செழிக்காதோ வையமென அறங்கள் செய்வாள்!
அருந்தாதோ தும்பியென வாய்மலர் வாள்!
அடையாதோ அன்னம்எனும் நடையாள்! நாடு
வருந்தாதோ எனஆளும் வாழ்வு வாய்ந்தாள்!
வாய்க்காதோ என்அருள்தான் என்று நோக்கி
இருந்தாளே எனக்குத்தா னோஅல் லாமே
இடருற்றுச் சாகத்தான் பிறந்திட்டேனோ!

Her speech is like the honey,
Her face like the blossoming red lotus,
Her eyes like the long *Kendai* fish,
Her waist like the quick lightening,
Like the all possessing sky she too had a life,
She joyed with me and pained with me,
O my, deer-like woman!
Is she for me?
Or am I born to die of sheer despair?

Is it the green feathered peacock amidst the thick fertile
corn?

Is it the painting newly gaining good breath?
Is it the sculpture acquiring new brightness?
She lived such a famous life in the whole world,
No bounds to her joys on me, for her greatness.
Is she for me?
Or am I born to lose flesh and die?

Her smile like the jasmine flower to make it perfect,
Her noble acts are to make the world bloom,
Her lips are spread to let the bees such honey,
Her tender walk so as to please the swan,
Her life so great to rule the nation without sorrow,
She waited and longed for my blessings.
Is she for me?
Or am I born to die in sorrow?

கொம்பென்றால் அவள்மெய்யைத், தார்வ ருந்தும்!
கொடிஎன்றால் அவளிடையை மின்வ ருந்தும்!
அம்பென்றால் அவள்விழியை மின்வ ருந்தும்!
அலைஎன்றால் அவள் குழலை முகில்வ ருந்தும்!
செம்பென்றால் பொன்சூயும் வாழ்வு வாய்ந்தாள்
செயல்என்றால் "உளம்வாய்மெய் உனக்கே ஆகும்
நம்பென்பாள்!" எனக்குத்தா னோஅல் லாது
நலிவுற்றுச் சாகத்தான் பிறந்திட்டேனோ!

பொன்னிழையால் பூப்போட்ட நீலப் பட்டுப்
புடைவையொடு நடையழகி கண்டேன் ஆங்கோர்
புன்னைமரம் மலர்குலுங்க நடந்த தென்ன
புதுமையென நான்வியந்தேன்! இவ்வை யத்தில்
மன்னுமிள வரசினனும் வாழ்வும் வாய்ந்தாள்
மலர்விழியால் அருட்பிச்சை கேட்பாள் என்னை!
அன்னமவள் எனக்குத்தா னோஅல் லாமே
அகம்நொந்து சாகத்தான் பிறந்துள்ளேனோ!

ஆடப்போம் புனலிலெலாம் அவளே, காற்றில்
அசையப்போம் பொழிலிலெலாம் அவளே! கண்ணால்
தேடப்போம் பொருளிலெலாம் அவளே! நேரில்
தின்னப்போம் சுவையியெலாம் அவளே, வண்டு
பாடப்போம் மலரிலெலாம் அவளே! மேற்கில்
படுகதிரில் அவள்வடிவே காண்பேன் என்று
வாடக், கண் துயிலாமல் இருந்தான் வேலன்
மலர்ந்திட்ட காலையிலும் அவளைக் கண்டான்.

(பாண்டியன் பரிசு)

To name her body a branch, the garland will be pained!
To name her hip a creeper, the lightning will be pained!
To name her eye an arrow, the fish will be pained!
To name her hair a wave, the cloud will be pained!
When asked for a copper, in her life she could donate gold
For action she would say, 'Mind, mouth, body
All belong to you, believe me'
Such a lass is she for me!
Am I born to die by becoming weak?

I saw a walking beauty clad in a blue silk sari flowered with
golden stripes
It seemed as the fully blossomed mast-wood tree walking
there!

What a strange beauty? What a wonder!
She lived as the princes in this world
With her flower like eyes she begged for my grace,
Is such Annam for me?
Or am I born to die in my despair?

When dived to bathe, she lives in all the waters
When the wind blows, she is in all swinging beauties
When searched with eyes, she appears in all the things
When eatables brought before me, she is in all the tastes,
When bees buzz along, she is in all the flower
When the Sun sets in the west, she is in its rays
So did he pine for her and was sleepless
When the daylight blossomed in the dawn
He could see her in the morning light.

(Excerpt from "Pandian Parisu")

Translated by N.Subramanian

தமிழ்

ON TAMIL

31. தமிழின் இனிமை

கனியிடை ஏறிய சுளையும்-முற்றல்
கழையிடை ஏறிய சாறும்.
பனிமலர் ஏறிய தேனும்-காய்ச்சப்
பாகிடை ஏறிய கவையும்,
நனிபசு பொழியும் பாலும்-தென்னை
நல்கிய குளிரிள நீரும்,
இனியன என்பேன் எனினும்-தமிழை
என்னுயிர் என்பேன் கண்டீர்!

பொழிலிடை வண்டின் ஒலியும், -ஓடைய்
புனலிடை வாய்க்கும் கலியும்,
குழலிடை வாய்க்கும் இசையும், -வீணை
கொட்டிடும் அமுதப் பண்ணும்,
குழலிகள் மழலைப் பேச்சும், -பெண்கள்
கொஞ்சிடும் இதழின் வாய்ப்பும்,
விழைகுவ னேனும், தமிழும்-நானும்
மெய்யாய் உடலுயிர் கண்டீர்'

31. *Sweetness of Tamil*

The succulent pulp inside the fruit,
The juice of full-grown sugar-cane,
The honey in the dew-moistened flower,
The sweetness of well-heated syrup,
The milk yielded by the wholesome cow,
The cool juice given by the tender coconut
Are pleasant, I say; but still
I maintain Tamil is my life - ye know!

The hum of bees in the garden,
The gurgle of flowing waters in a rivulet,
The music residing in the flute,
The nectarine notes that the Veena pours forth,
The babbling speech of little babes,
The beauty of women's lips lisping love,
Though these I love, still, in truth,
Tamil and I are body and soul - ye know!

பயிலுறும் அண்ணன் தம்பி, -அக்கம்
 பக்கத் துறவின் முறையார்,
 தையமிக உடையாள் அன்னை, -என்னைச்
 சந்ததம் மறவாத் தந்தை,
 குயில்போற் பேசிடும் மனையாள், -அன்பைக்
 கொட்டி வளர்க்கும் பிள்ளை,
 அயலவ ராகும் வண்ணம், -தமிழ் என்
 அறிவினில் உறைதல் கண்டீர்!

நீலச் சுடர்மணி வானம்-ஆங்கே
 நிறையக் குளிர்வெண் ணிலவாம்,
 காலைப் பரிதியின் உதயம், -ஆங்கே
 கடல்மேல் எல்லாம் ஒளியாம்,
 மாலைச் சுடரினில் மூழ்கும், -நல்ல
 மலைகளின் இன்பக் காட்சி,
 மேலென எழுதும் கவிஞர், -தமிழின்
 விந்தையை எழுதத் தரமோ?

செந்நெல் மாற்றிய சோறும்-பசுநெய்
 தேக்கிய கறியின் வகையும்,
 தன்னிகர் தானியம் முதிரை, -கட்டித்
 தயிரொடு மிளகின் சாரும்,
 நன் மதுரஞ்செய் கிழங்கு-காணில்
 நாவிலினித்திடும் அப்பம்,
 உன்னை வளர்ப்பன தமிழா!-உயிரை
 உணர்வை வளர்ப்பது தமிழே!

Elder and younger brothers familiar grown,
Ties of kinship in the neighbourhood,
Mother of abundant affection,
Father who forgets me not for a moment,
Wife who speaks like the cuckoo,
Children that I bring up showering love
As if to render these as strangers,
Tamil dwells close to my mind - ye know!

The blue, bright-gemmed sky
And there, the white moon, full cool,
The rising of the morning sun -
And there, the light all over the seas,
The sweet spectacle of fine hills
Sinking in the evening splendour,
Poets who scribble high of these -
Are they fit to indite the magic of Tamil?

Rice from reddish brown paddy grain
And variegated dishes savouring cow's ghee,
Pulses paralleled by their own taste
And thick slices of curd with pepper water
And roots of wholesome sweetness
And cakes watering the tongue but when seen -
These nourish you Tamilian - but still
It is Tamil alone that nurtures your life and heart.

Translated by S.Raman

32. இன்பத் தமிழ்

தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர்!-அந்தத்
தமிழ் இன்பத் தமிழ்எங்கள் உயிருக்கு நேர்!
தமிழுக்கு நிலவென்றுபேர்!-இன்பத்
தமிழ் எங்கள் சமுகத்தின் விளைவுக்கு நீர்!
தமிழுக்கு மண மென்றுபேர்!-இன்பத்
தமிழ் எங்கள் வாழ்வுக்கு நிருமித்த ஊர்!
தமிழுக்கு மதுவென்று பேர்!-இன்பத்
தமிழ் எங்கள் உரிமைச்செம் பயிருக்கு வேர்!

தமிழ் எங்கள் இளமைக்குப்பால்!-இன்பத்
தமிழ் நல்ல புகழ்மிக்க புலவர்க்குவேல்!
தமிழ் எங்கள் உயர்வுக்கு வான்!-இன்பத்
தமிழ் எங்கள் அசதிக்குச் சுடர்தந்த தேன்!
தமிழ் எங்கள் அறிவுக்குத் தோள்!-இன்பத்
தமிழ் எங்கள் கவிதைக்கு வயிரத்தின் வாள்!
தமிழ் எங்கள் பிறவிக்குத்தாய்!-இன்பத்
தமிழ் எங்கள் வலமிக்க உளமுற்ற தீ!

32. *Sweet Tamil*

Tamil too is named nectar! - That
Tamil, sweet Tamil is as dear as our life!
Tamil is the moon! - Sweet
Tamil is our society's sap!
Tamil is our fragrance! - Sweet
Tamil is our life's ordained destinations!
Tamil is our liquor! - Sweet
Tamil is the root of life's rights!

Tamil is our youth's milk! - Sweet
Tamil is the spear of famed poets!
Tamil is our aspirations sky! - Sweet
Tamil is our quickening honey
Tamil is our learning's support! - Sweet
Tamil is our lyric's adamant steel!
Tamil is our Being's Mother! - Sweet
Tamil is our enriching and inspiring fire!

Translated by D. Albert

33. தமிழ்ப் பேறு

ஏடுடுத்தேன் கவி ஒன்று வரைந்திட
'என்னை எழு' தென்று சொன்ன துவான்!
ஓடையுந் தாமரைப் பூக்களும் தங்களின்
ஓவியந் தீட்டுக, என்றாரைக்கும்!
காடும் கழனியும் கார்முகிலும் வந்து
கண்ணைக் கவர்ந்திட எத்தனிக்கும்!
ஆடுமயில் நிகர் பெண்களெல்லாம் உயிர்
அன்பினைச் சித்திரம் செய்க, என்றார்!

சோலைக் குளிர்தரு தென்றல் வரும், பசுந்
தோகை மயில் வரும், அன்னம் வரும்,
மாலைப்பொழுதினில் மேற்றிசையில் விழும்
மாணிக்கப் பரிதி காட்சிதரும்
வேலைச் சுமந்திடும் வீரரின் தோள் 'உயர்
வெற்பென்று சொல்லி வரைக' எனும்
கோலங்கள் யாவும் மலைமலையாய் வந்து
கூவின என்னை!-இவற்றிடையே,

இன்னலிலே, தமிழ் நாட்டினிலேயுள்ள
என் தமிழ் மக்கள் துயின்றிருந்தார்.
அன்னதோர் காட்சி இரக்கமுண் டாக்கியென்
ஆவியில் வந்து கலந்ததுவே!
'இன்பத் தமிழ்க் கல்வி யாவரும் கற்றவர்
என்றாரைக்கும் நிலை எய்திவிட்டால்-
துன்பங்கள் நீங்கும், சுகம் வரும் நெஞ்சினில்
தாய்மையுண்டாகிடும், வீரம் வரும்'.

33. *Tamil: A Unique Heritage*

I took a leaf to write a poem
"Write about me" said the sky!
Rivulets and Lotus flowers too
said, "Draw our picture",
The woods, the fields and dark clouds came
And seek to draw my attention!
Women, much like the dancing peacock,
Said, make a picture of dear love!

The cool arbour breeze comes, green
Feathered peacock and the swan appear
In the evening falling into the west
The diamond sun comes on the scene
High shoulders of the heroes bearing the spear
Saying, "Sketch us, we are like hills"
All such scenes came in hectic profusion
Calling me out - amidst these.

Those in Tamil Nadu, my Tamil people
Are wallowing in unhappiness.
Such a sight kindles great pity
And it becomes a party of my soul!
If we attain the stage where
We can say all had sweet Tamil education
Misery vanishes, much comfort reaches the heart,
Purification dawns and heroism comes.

Translated by D. Albert

34. தமிழ்க் கனவு

தமிழ்நாடெங்கும் தடபுடல்! அமளி!!
பணமே எங்கணும் பறக்குது விரைவில்
குவியுது பணங்கள்! மலைபோற் குவியுது!!
தமிழின் தொண்டர் தடுக்கினும் நில்லார்,
ஓடினார், ஓடினார், ஓடினார் நடந்தே!
ஆயிரம் ஆயிரத் தைந்நூறு பெண்கள்
ஒளிகொள் விழியில் உறுதி காட்டி
இறக்கை கட்டிப் பறக்கின்றார்கள்!
ஐயோ, எத்தனை அதிர்ச்சி, உத்ஸாகம்!
சமுத்திரம் போல அமைந்த மைதானம்!
அங்கே கூடினார் அத்தனை பேரும்!
குவித்தனர் அங்கொரு கோடிரூபாய்!
வீரத் தமிழன் வெறிகொண் டெழுந்தான்!
உரக்கக் கேட்டான், 'உயிரோ நம்தமிழ்?'
அகிலம் கிழிய 'ஆம்! ஆம்!' என்றனர்!!
'ஒற்றுமை' என்றான், 'நற்றேன்' என்றனர்!
உள்ளன்பு ஊற்றி ஊற்றி ஊற்றித்
தமிழை வளர்க்கும் சங்கம்ஒன்று
சிங்கப் புலவரைச் சேர்த்தமைத் தார்கள்!
உணர்ச்சியை, எழுச்சியை, ஊக்கத்தையெலாம்
கரைந்துக் குடித்துக் கனிந்த கவிஞர்கள்
சுடர்க்கவி தொடங்கினர்! பறந்தது தொழும்பு!
கற்கண்டு மொழியில் கற்கண்டுக் கவிதைகள்,
வாழ்க்கையை வானில், உயர்த்தும் நூற்கள்;

34. A Tamil Dream

Bedlam and brawl all over Tamilnadu!!
Money sallies everywhere fast
Money is heaped heaped like a mountain!!
Devotees of Tamil won't stay though stopped
They ran and ran and ran walking
A thousand, a thousand five hundred women
Marking firmness in their shining eyes
Fly with wings to their sides!
Oh what disturbance, what enthusiasm!
Grounds made out like the sea!
There gathered all and the many!
Heaped there a crore of rupees!
The heroic Tamil rose in great fury!
Asked aloud: 'Is not Tamil our life?'
Tearing the universe yes! yes! they said!!
What comparison 'Sweet honey' they said.
Pouring, pouring and pouring heart's love
Founded an academy for the progress of Tamil
Assembling all the leonine poets!
Poets matured drinking to lees
Feelings and emotions and fervour, began
Their auroral poetry! Slavery disappeared!
In sweet language, sweet poems

தொழில்நூல், அழகாய்த் தொகுத்தனர் விரைவில்!
காற்றிலெல்லாம் கலந்தது கீதம்!
சங்கீத மெலாம் தகத்தகாயத் தமிழ்!
காதலெல்லாம் தமிழ் கனிந்த சாறு!
கண்ணெதிர் தமிழகக் கட்டுடல் வீரர்கள்!
காதல் ததும்பும் கண்ணாளன்றனைக்
கோதை ஒருத்தி கொச்சைத் தமிழால்
புகழ்ந்தாளென்று, பொறாமல் சோர்ந்து
வீழ்ந்தான்! உடனே திடுக்கென விழித்தேன்.
அந்தோ! அந்தோ! பழைய
நைந்த தமிழரொடு நானிருந்தேனே!